

■ **سیاسی و دیپلماتیک:**
■ مدیر: حسین ارجلو
■ **شهردار:**
■ مدیر: پروانه بهرام پزاد
■ مدیر: مریم باقرپور
■ **اقتصاد:**
■ مدیر: حسین لطفی
■ مدیر: مریم موسی پور
■ **تماشاکر:**
■ مدیر: امیر محمد یعقوب پور
■ مدیر: لیلی خرسند
■ **گزارش:**
■ مدیر: فهیمه طباطبایی

■ **سرزمین من:**
■ مدیر: سیده زهرا عباسی
■ مدیر: زهرا رفیعی
■ **تدرستی:**
■ مدیر: جواد نصرتی
■ مدیر: مریم سرخوش
■ **سرنخ:**
■ مدیر: جواد عزیزی
■ مدیر: محمد جعفری
■ **دانشگاه:**
■ مدیر: ساسان شادمان
■ مدیر: زهرا خالجي

■ **جامعه:**
■ مدیر: مسعود میر
■ مدیر: فاطمه عسکری نیا
■ **(سینما و تلویزیون):**
■ مدیر: سعید مروتی
■ مدیر: علیرضا محمودی
■ **مشقه آخر:**
■ مدیر: عیسی محمدی
■ **سرگرمی:**
■ مدیر: فرامرز شیرزادی
■ **طرح و گرافیک:**
■ مدیر: محمدعلی خلیلی

■ **سردبیر آنلاین:**
■ اسماعیل سلطنت پور
■ **معاونان آنلاین:**
■ مجتبی صادقی،
■ کاهن بارنجی، حامد فوقانی
■ **مدیر فضای مجازی:**
■ زهرا سادات بهشتی
■ **مدیر پخش زنده:**
■ امیرحسین محمد دوست
■ **مدیر تولید تلویزیون:**
■ الهه سادات بهشتی

حکایت پلاس

تابلوهای بر باد رفته

سید سروش طباطبایی پور | روزنامه نگار | دیروز خرامان خرامان، سوار بر خودرو متأسفانه تک سرنشین خود، خیابان ولیعصر (عج) نازنین را از بالا به پایین گز می کردم و از خنکای مطبوع هوای اواخر شهریور حظ می بردم و زیر سایه چنارهای باشکوه این بلندترین خیابان تهران آواز می خواندم که یک هو چشمان مبارکم به تابلوی راهنمایی «حاشیه نما چپ» گیر کرد که در وسط خیابان روی جدول سیمانی کاشته شده بود، تابلویی که شهروندی احتمالا ملک آن را با تابلوهایی تبلیغاتی اشتباه گرفته و پوستری کاغذی روی آن چسبانده بود که یعنی من ملکی ۰ خمتری با امکانات کامل دارم و شمارانندگان عزیز، به جای توجه به علائم راهنمایی و رانندگی، به پیام من خودخواه توجه کنید و ملک با ویوی ابدی مرا بخريد تا سعادتمند شوید و اگر احياناً، به خصوص در شب، به این تابلوی شب تاب توجه نکردید و به جدول وسط خیابان هم برخورد کردید، خیلی اشکال ندارد، چون من پول لازم هستم و باید ملک ۰ خمتری ام را در خیابان زعفرانیه بفروشم.

باور نمی کردم و تصور این بود که این برگ سفید را باد به اشتباه روی تابلو راهنمایی نشاند، و گرنه مگر می شود شهروندی این قدر خودخواه در میان ما پایتخت نشین ها زندگی کند که پیام خود را به خود تابلو ترجیح دهد؟ اما یک هو به دومین تابلو جدول وسط خیابان ولیعصر (عج) هم رسیدم که آن هم با همان برگ تبلیغاتی پوشانده شده بود. با اخم سخنی درشت نثار آن باد بی حیا و نادان کردم و به تابلوی سوم رسیدم و تابلوی چهارم و پنجم ... و که در یافتن باد بی معرفت تقریباً از میدان تجریش تا پل پارکوی همه تابلوهایی وسط خیابان را با این تراکت تبلیغاتی پوشانده وقتی از زیر پل پارکوی وارد بزرگراه مدرس شدم، بادی از پنجره خودروی ربه داخل وزید و لرزهای بر اندامم انداخت و رشته افکارم را پاره کرد و باعث شد هر آنچه از تابلو و تراکت و رفتار غیر شهروندی باد دیده بودم فراموش کنم و حواسم تنها به رانندگی خودم باشد، نه تابلوهایی بر باد رفته.

دور دنیا

تابوت های رنگی

مرگ عزیزان البته سوگی است که مثل شب تار، آسمان دل همه بازماندگان را در سر می گیرد و آنها را از فقدان عزیز از دست رفته غمگین می کند، اما چه خوب می شد اگر بتوانیم برای بازماندگان مرهمی باشیم و درد دلشان را به خصوص در لحظه های اول سوگ، التیام ببخشیم! در آکر، پایتخت جمهوری غنا در آفریقا مدتی است که رسمی عجیب و البته التیام بخش میان مردم جا افتاده و باعث شده رنگ سیاه که رنگ غالب مراسم عزاداری است، کمی تغییر کند و حال بازماندگان را بهبود ببخشد. در این شهر، مدتی است به جای تابوت های چوبی ساده که معمولاً هم با پارچه های سیاه ترین می شدند، تابوت های رنگی رنگی ساخته می شود آن هم با شکل های عجیب و گاهی نزدیک به شغل یا روحیه تاز: در گذشته تا لاقال در همان لحظات اول، کمی این دنیای رنگی، فضای غزا را تلطیف کند و به بازماندگان آرامش بخشد.

در رسم جدید، وقتی کسی به دیار باقی می شتابد، بازماندگانش به کارگاه های نجاری می روند و با توجه به روحیه متوفی یا شغل و علایقش، شکلی را سفارش می دهند و نجار، تابوتی چوبی می سازد تا در گذشته را درون آن قرار دهند و با همان تابوت به خاک سپرده شود. مثلاً یک معلم در تابوتی به شکل محصول تولیدی اش در زمان حیات مثل فلفل یا گوجه فرنگی و جسم بی جان یک ماهی فروش را در تابوتی به شکل ماهی قرار می دهند. مردم غنا شرکت در مراسم تدفین را آخرین فرصت برای احترام به متوفی می دانند و تلاش می کنند با ساخت تابوت های رنگی و جذاب، حتی در مراسم سوگواری، رقص و شادمانی هم کنند تا روح در گذشته با شادی از این جهان رخت ببینند و دل بازماندگان هم کمی شاد شود.

فاطمه عباسی | روزنامه نگار | جهان دیگری هست، جهانی ساکت،

رقصان و بی وزن که تا همین چند سال پیش تنها در قاب مستند های تلویزیونی یا در رُباب های ماجراجویانه غواصان قابل دسترسی بود؛ جهانی که در آن نور به شکل دیگری می شکند، صداها محو می شوند و موجوداتی با رنگ های وهم انگیز و اشکال باور نگر دنی، بر قلمروی از آبی بی کران حکمرانی می کنند. اما حالا دیگر نیازی به پوشیدن لباس غواصی و سفر به آن سوی آب ها نیست. این جهان اسرار آمیز مرز های خود را شکسته و به قلب شهر های ما هجوم آورده است. از دل کوهستان الوند تا حاشیه خلیج فارس از پایتخت شلوغ تا پایتخت منوی ایران، غول هایی از شیشه و فولاد سر بر آورده اند که نبض

بزرگ ترین آکواریم های ایران و رقابت آنها برای جذب گردشگر

اقیانوس را در خود به تیش می آورند. آکواریم ها فراتر از یک جاذبه تفریحی صرف هستند. آنها پنجره هایی به سوی جهانی اسرار آمیز و شگفت انگیزند که پیش از این تنها برای غواصان حرفه ای قابل لمس بود. در دهه اخیر، ایران شاهد رقابتی جذاب میان شهر ها برای میزبانی از این غول های آبی بوده است، مجموعه هایی که نه تنها چهره گردشگری شهری را دگرگون کرده اند، بلکه به مراکز مهمی برای آموزش محیط زیست و آشنایی نسل جدید با اهمیت حفاظت از دنیای زیر آب تبدیل شده اند. در این گزارش سفری به بزرگ ترین و بهترین آکواریم های ایران خواهیم داشت تا ببینیم هر کدام چه شگفتی هایی برای بازدیدکنندگان خود دارند.

آکواریم کیش

پنجره های به خلیج فارس

در جزیره مرجانی کیش، آکواریم بومی قرار دارد که شاید از نظر ابعاد با رقیبش جدیدش قابل قیاس نباشد، اما از نظر ارزش آموزشی و بومی بی همتاست. آکواریم کیش به طور تخصصی بر نمایش گونه های شگفت انگیز و بومی خلیج فارس تمرکز دارد. اینجا می توانید لاک پشت های عظیم الجثه دریایی، کوسه های بومی و ماهی های رنگارنگی را ببینید که اکوسیستم حساس و زیبای آب های جنوب ایران را تشکیل می دهند. این مجموعه بیش از یک جاذبه گردشگری کلاس درس زنده ای برای آشنایی با اهمیت حفاظت از میراث طبیعی خلیج فارس است و به بازدیدکنندگان یادآوری می کند که چه گنجینه زنده ای در همسایگی نفس می کشد.

فانتستیک آکواریم انزلی

مردن و بی رقیب

در منطقه آزاد انزلی، بزرگ ترین تونل آکواریم ایران با طول ۴۰ متر قرار دارد. فانتستیک آکواریم تنها یک آکواریم نیست، بلکه یک مجموعه تفریحی کامل است. این مجموعه با گرد هم آوردن صدها گونه انزلی از دریای خزر، رودخانه های استوایی و اقیانوس ها، در کنار باغ خزندگان، تفرجحات کشور تعریف کرد. اینجا جایی بیش از ۳۰۰ گونه انزلی از ۵۴ قاره جهان است. از کوسه های نادر و ماهی های گوشه خوار آمازون گرفته تا ستاره های دریایی رنگارنگ قدم زن در این تونل تجربه ای مسحورکننده از احاطه شدن با آب و آرامش بی کران اقیانوس است که در اصفهان را نه فقط به شهر گنبد های فیروزه ای، بلکه به مقصدی برای تماشای شگفتی های اعماق دریا تبدیل کرده.

تونل آکواریم اصفهان

پیشگام دنیای زیر آب

در قلب پارک جنگلی ناژوان، جایی که بازدیدمرو د خاطره ها را زمزمه می کند، نخستین تونل آکواریم ایران متولد شد. آکواریم اصفهان با بیش از ۵ میلیون لیتر آب و تونلی ۲۵ متری در عمق ۷ متری زمین، استانداردهای جدیدی در صنعت تفرجحات کشور تعریف کرد. اینجا جایی بیش از ۳۰۰ گونه انزلی از ۵۴ قاره جهان است. از کوسه های نادر و ماهی های گوشه خوار آمازون گرفته تا ستاره های دریایی رنگارنگ قدم زن در این تونل تجربه ای مسحورکننده از احاطه شدن با آب و آرامش بی کران اقیانوس است که در اصفهان را نه فقط به شهر گنبد های فیروزه ای، بلکه به مقصدی برای تماشای شگفتی های اعماق دریا تبدیل کرده.

غار آکواریم گنجه نامه همدان

تلفیق تاریخ و طبیعت

در دامنه کوه الوند در کنار کنیه های چند هزار ساله گنجه نامه، یک شگفتی مدرن در دل صخره ها جای گرفته است. غار آکواریم همدان با طراحی منحصر به فرد و استفاده از فضای طبیعی کوهستان از تماشای ایزبان تجربه ای متفاوت ارائه می دهد. این مجموعه با گردآوری گونه های مختلفی از ماهیان آب شور و شیرین، خزندگان و پستانداران بازدیدکنندگان را به سفری اکتشافی در راهروهای سبکی و پر پیچ و خم خود دعوت می کند. تماشای دنیای زیر آب در فضایی که حس یک غار طبیعی را القا می کند تلفیقی هوشمندانه از طبیعت، تاریخ و سرگرمی است که این آکواریم را از سایر نمونه ها متمایز می کند.

آکواریم تهران

اقیانوسی در قلب پایتخت

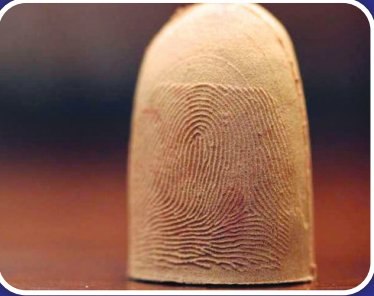
پارک شهر، یکی از قدیمی ترین پارک های تهران میزبان جاذبه ای مدرن و هیجان انگیز است. آکواریم تهران با ظرفیت بیش از یک میلیون لیتر آب که بزرگ ترین آکواریم پایتخت است، دنیایی از ایزبان را در ۲۳ آکواریم مجزا به نمایش می گذارد. این مجموعه با طراحی خاص خود که بازدیدکنندگان را به سفری از آمازون تا صخره های مرجانی اقیانوسی می برد، میزبان گونه های کمیاب همچون کوسه بک نینب، سفره ماهی و ماهی پیرانا است. وجود چنین جاذبه ای در مرکز شلوغ تهران فرصتی استثنایی برای شهروندان است برای ساعتی از هیاهوی شهری فاصله بگیرند و در آرامش دنیای زیر آب غرق شوند.

نگاهی به آن سوی مرزها؛ بزرگ ترین آکواریم جهان

در رقابت جهانی برای ساخت عظیم ترین دنیای زیر آب عنوان «بزرگ ترین آکواریم» تاجی متحرک است که بر اساس معیارهای مختلفی مانند حجم کل آب، اندازه بزرگ ترین مخزن یا تعداد گونه های غول های این صنعت دست به دست می شود. با این حال، براساس معتبرترین معیار یعنی حجم کل آب، آکواریم جیمه لانگ در چین با حجم باورنکردنی ۲۸۴ میلیون لیتر در حال حاضر رکورددار گینس و بزرگ ترین آکواریم سیاره زمین است. این مجموعه با شکستن رکورد آکواریم S.E.A در سنگاپور (با ۲۵۵ میلیون لیتر) و آکواریم جورجیای آمریکا (با ۲۸۸ میلیون لیتر) نمادی از قدرت مهندسی و جاه طلبی بشر برای آوردن شگفتی های اقیانوس به خشکی است.

تلنگر

کلاهیرداری با اثر انگشت جعلی

زمانی نگرانی بزرگ در معاملات، جعل امضا بود؛ اما حالا با یک تهدید به مراتب عمیق تر روبه رو هستیم. در بی سونامی کلاهبرداری های اخلاقانه که جامعه را فرا گرفته، اکنون شاهد رونمایی از محصولی هستیم که مفهوم هویت را به چالش می کشد: اثر انگشت جعلی. این ابزار کوچک سیلیکونی که در تصویر می بینید تنها یک قطعه پلاستیک نیست؛ بلکه کلیدی است برای ورود به خصوصی ترین حریم افراد

و معتبرترین اسناد حقوقی. از این پس هنگام حضور در محضر، دادگاه، پاسگاه یا بنگاه معاملاتی دیگر تنها دغدغه شما بررسی مفاد قرارداد نخواهد بود. باید نگران باشید که آیا اثر انگشتی که پای سند قرار می گیرد، واقعاً به صاحب آن تعلق دارد یا خیر. این پدیده نشان می دهد که مجرمان همواره یک کام از روش های سنتی امنیتی جلو ترند و اعتماد به یک روش احراز هویت، هرچقدر هم که منحصربه فرد به نظر برسد، ساده لوحانه است. این رنگ خطری است که ما را وادار می کند تا به فکر روش های ترکیبی و هوشمندتری برای تأیید هویت باشیم، پیش از آنکه با سبلی از پرونده های حقوقی مواجه شویم که در آن، قربانی قسم می خورد که هرگز آن سند را انگشت زده است.

عکس خانه

کادیز؛ تابلوی نقاشی آجری

از این ارتفاع، شهر شبیه یک تابلوی نقاشی سبک کوبیسم با یک فرش دستباف با طرح های هندسی نامنظم به نظر می رسد. هر بلوک یک رج رنگین است و هر کوچه خطی تیره که این رج ها را از هم جدا می کند. اینجا شهر «کادیز» در جنوب اسپانیاست؛ قدیمی ترین شهر مسکونی در اروپای غربی که از آسمان، راز معماری منحصر به فرد و جذابیت بی پایان خود را فاش می کند.

تصاویر هوایی از کادیز به خوبی نشان می دهد که چگونه یک شهر می تواند در هماهنگی کامل با محدودیت های جغرافیایی خود رشد کند. این شبه جزیره که از ۳ طرف در آغوش اقیانوس اطلس قرار گرفته، بافتی مترام و کارگنیک دارد. خیابان های باریک و پیچ در پیچ که برای هدایت نسیم خنک اقیانوس و ایجاد سایه در گرمای سوزان آندلس طراحی شده اند، از بالا شبیه به رگ های هستند که به قلب تپنده شهر، یعنی میدان ها و فضاهای عمومی، خون زندگی می رسانند.

پالت رنگی شهر خود یک جاذبه بصری است. نمای ساختمان ها ترکیبی از سفید گچی و زرد خراپی است. اما این سقف های سفالی و آجری با طیف رنگی سرخ و نارنجی هستند که هویت بصری شهر را تعریف می کنند. این دریای سرخ رنگ در تضاد خیره کننده با آبی عمیق اقیانوس قرار گرفته و لکه های سبز زنگ پارک ها و باغ های پنهان در میان ساختمان ها همچون نگین هایی بر این فرش گرانبها می درخشند.

معماری کادیز تنها یک نمایش بصری نیست؛ بلکه روایتی از تاریخ، فرهنگ و انطباق هوشمندانه انسان با طبیعت است. این شهر به ما یادآوری می کند که تراکم لزوماً به معنای آشفتگی نیست و یک بافت شهری فشرده می تواند سرزنده، پویا و سرشار از زیبایی باشد؛ راز بزرگی که کادیز را به یکی از محبوب ترین مقاصد گردشگری اسپانیا تبدیل کرده است.